

LILLEHAMMER: I år fyller Oppland kunstsenter 30 år, noe som markeres med blant annet utstillingsåpning førstkommande lørdag. Hanne Lydia Opøien Figenschou, **Kristin Wexelsen Goksøyr** og Signe Johannessen stiller ut sine verker.

SHH

DIKEMARK: Også Kunst rett vest feirer jubileum i år, nærmere bestemt ti år. 140 kunstnere fra regionen rett vest for Oslo deltar i markeringen, og **Jubileumsutstillingen** på Lien i Dikemark i Asker åpner denne lørdagen.

SHH

Tyrkisk biennale avlyst

Mandag kunngjorde arrangørene av **Çanakkale Biennalen** i Tyrkia at arrangementet vil bli avlyst, skriver ArtForum. Tross kuppforsøket i juli og den påfølgende uroen i landet, var arrangørene fast bestemt på å gjennomføre biennalen i havnebyen Çanakkale vest i Tyrkia, men grunnet de tøffe forholdene mange kunstnere og journalister nå lever under, med hyppige arrestasjoner og sanksjoner, føler de seg nå tvunget til å avlyse. Det planlagte temaet for biennalen var migrasjon.

Sara Hegna Hammer

KUNSTANMELDELSER NESTE SIDE >>>

rn ødelegger kvinnelige kunstners karrierer.

bramović

å være i den kroppen man identifiserer seg med, å få være ett med den man vil være med, eller å velge å være alene. Sammenfildrede kropper kjemper på alle fronter. Marina, hvilken kamp kjemper du?

Grensene trekkes i dagligtalen. Jeg hører ekko av professoren på det radikale universitetet i Venezia som sa til kjæresten min og alle hans medstudenter at barn ville ødelegge karrieren. Menn som kvinner. Jeg hører dekanen i fotografi som spurte venninnen min på

intervju til en prestisjefylt skole om hun planla barn de nærmeste årene. Hun svarte ja, og ble oppfordret til ikke å ta plassen hun var sikret – det ville være bortkastet. Hun gikk i protest og er nå medlem til to barn. Hun er en av de største kunstnerne jeg kjenner. Men kanskje ikke i din målestokk, Marina, hvis Pablo Picasso og Jeff Koons er malen, med en hale av farskapsaker etter seg.

Rolf Hoff, du sa: «Skal du fram i denne kunstverden, så må du følge med og være på de riktige stedene. Du skal ikke prostituere deg, men du

må tørre å selge deg selv. Og der er jentene mer beskjedne. Det er klart at dette med barn kommer inn. Men barn skal ikke være noen hindring i vår tid.»

Jeg hører rådet en venninne fikk om ikke å skrive at hun var gravid i søknaden om kunstnerstipend. Jeg tenker på kollegaen min som sa til meg når det endelig løsnet litt og jeg kunne leve av arbeidene mine: Nå må du ikke føkke opp og få barn! Jeg tenker på venninnen min som ble fortalt av professoren sin på kunsthøgskolen i London da hun ble gravid i begynnelsen av tjuetallet: Ok, its over then, what a fucking waste of talent. Jeg tok selv abort som student, har aldri angret. Tenker på dem som ventet til det var for sent, og ønsker de valgte annerledes. Tenker på dem som med overlegg har valgt et barnløst liv, og møtes med fordommer. For Marina, i din virkelighetsmodell er det ikke rom for kompleksitet. Et verdifullt liv består av muligheten for alle disse valgene.

«The answer is there has to be some form of punishment,» said Trump. «For the woman?» Matthews said. «Yeah, there has to be some form,» Trump replied. «Ten cents, 10 years, what,» Matthews asked again, pressing. «That I don't know,» said Trump.

Du skal få mine ti cent, det handler ikke om kjærlighet, Marina, men om økonomi. Det er dyrt å ikke lykkes. Straffen betaler vi hver dag. Korrigjer meg hvis jeg tar feil.

YOU ARE AN ARTIST BUT WHAT IS YOUR MANDATE? I AM AN ARTIST AND THIS IS MY MANDATE

Si det høyt!

Marthe Ramm Fortun, kunstner
kunst@klassekampen.no

Dette er en bearbejdet versjon av en tekst fremført på Soppen Performancefestival.

KRITISERT: Publikum elsker Høstutstillingen på Kunstnerne Hus, men kunstkritikerne er gjerne mer lunke.

FOTO: MORTEN HOLM, NTB SCANPIX

Ingen nåde for Høstutstillingen?

Anmeldere har omtalt den som en kronisk sykdom og kalt den både teit og utdatert. Kan Høstutstillingen få en ny sjanse?

KUNST

Av Sara Hegna Hammer

Så er det tid for den årlige åpningen av Statens kunstutstilling igjen, bedre kjent som Høstutstillingen. Med sine anslagsvis 25.000 årlige besøkende, markerer utstillingen på Kunstnerne Hus i Oslo seg som Norges mest populære kunstmønstring.

Det vil si, hvis man regner populariteten kvantitativt. For blant flere av landets profilerte kunstkritikere har ordet «Høstutstillingen» nærmest vært for et skjellsord å regne.

I 1998 skrev John Ove Steihaug at Høstutstillingen har blitt et symbol på en bakveie av manglende nytenkning og byråkratisering. I 2010 argumenterte Dagbladets kunstanmelder Erlend Hammer for å legge ned hele utstillingen og slo fast at «Dessuten synes alle utstillingen er teit».

Klassekampens anmelder Tommy Olsson ville nødvendigvis være snauere, og ble på NRK sitert på at Høstutstillingen for ham er som en kronisk sykdom. Olssons hovedinnvending var at utstillingsformen, med nesten hundre innsendte bidrag som velges av en jury, er for statisk og burde vært avvirket.

Så noterer vi 2016, og Høstutstillingen arrangerer selv samtalen «Årets teiteste kunsteventyr?» i samarbeid med Kritikerlaget på Kunstnerne Hus i kveld.

I samtalen mellom Kunstkritikk-redaktør Jonas Ekeberg, Dagens Næringslivs kunstanmelder Kåre Bulie og tidligere jurymedlem Beate Petersen, stiller de spørsmålet: «Er det i det hele tatt mulig å bedrive fornuftig kunstkritikk av en så stor og variert gruppeutstilling?».

– Ja, er det mulig, Jonas Ekeberg?

– Å anmelde Høstutstillingen er som å skrive en kritikk av bokhøsten – det er litt av alt. Du sliter om du skal skape en forståelsesramme for hvert verk.

– Kunstkritikk har valgt ikke å anmelde utstillingen de siste årene. Hvorfor ikke?

– Som regel velger redaksjonen, i samarbeid med kritikerne, å anmelde de utstillingene som gir grunnlag for en interessant tekst. Tekster om Høstutstillingen blir ofte dårlig kunstkritikk, fordi det er så vanskelig å etablere en diskusjon. Utstillingen spriker, naturlig nok, i alle retninger.

– Trenger Høstutstillingen å bli anmeldt?

– Den svekkes sakte, men sikkert når den ikke anmeldes.

– Føler dere da et ansvar for å anmelde den?

– Nei. Vi har et ansvar for å prioritere det vi synes er viktig. Å anmelde Høstutstillingen kan være en litterær øvelse, så det er ikke utenkelig at vi gjør det igjen. Men det avhenger av at vi finner en kritiker som har lyst til å gjøre det.

sarah@klassekampen.no